

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobkyně: **M. H.**, bytem K., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 27.2.2014 proti rozhodnutí žalované ze dne 16.12.2013 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 16.12.2013 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 7.10.2013 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou doplněnou k výzvě soudu s připojenou kopií napadeného rozhodnutí se žalobkyně domáhá přezkoumání *rozhodnutí žalované ze dne 16.12.2013 č.j. X*, jímž žalovaná zamítla její námitky a potvrdila *rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 7.10.2013*, kterým jí byla zamítnuta žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek dle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť dle lékařského posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Karlovy Vary ze dne 26.9.2013 není invalidní, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 20%. V odůvodnění *napadeného rozhodnutí ze dne 16.12.2013* žalovaná mimo jiné zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 6.12.2013 bylo zjištěno, že žalobkyně není invalidní podle § 39 odst. 1 zákona a rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 5b) přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o *posuzování invalidity* (dále

jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v procentním rozmezí 15-20%; tomuto zařazení odpovídá panická porucha, jedná se o lehké postižení a s ohledem na aktuální klinický nález byla zvolena horní hranice vymezeného rozpětí, tj. 20%, která ve smyslu § 3 citované vyhlášky nebyla změněna, proto nebylo námitkám žalobkyně vyhověno.

Žalobkyně v žalobě mimo jiné vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím, proto požadovala nové posouzení zdravotního stavu, který stručně popsala, závěrem požadovala vyhovění žalobě a přiznání invalidního důchodu. Původně žalobkyně podala dne 4.2.2014 žalobu u Okresního soudu v Karlových Varech proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 16.12.2013, který usnesením ze dne 21.2.2014 řízení zastavil (žalobkyni doručeno dne 25.2.2014) a také poučil žalobkyni o možnosti podat žalobu u příslušného Krajského soudu v Plzni do jednoho měsíce od právní moci rozhodnutí o zastavení řízení, což učinila.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Karlovy Vary vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 26.9.2013 a záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného v námitkovém řízení dne 6.12.2013 ČSSZ-pracoviště Plzeň vyplývá, že žalobkyně nebyla uznána invalidní dle § 39 odst. 1 zákona s tím, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 5b) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20%, jež ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna.

*Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 14.4.2014 navrhla k důkazu navrhla posudek příslušné Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **PK MPSV** či **komise**) s tím, že rozhodnutí ve věci samé ponechává na úvaze soudu podle závěru posudkové komise. Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 16.12.2013 bylo dle dodejky žalobkyni doručeno dne 23.12.2013.*

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 28.8.2014 za účasti odborného lékaře z oboru psychiatrie, jemuž žalobkyně byla přítomna, když byla přítomna i při jednání dne 19.6.2014, které bylo odročeno kvůli vyžádání psychologického vyšetření. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že *k datu vydání napadeného rozhodnutí (16.12.2013)* byla žalobkyně invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu třetího stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) zákona, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 70%, když datum vzniku invalidity bylo stanoveno nálezem z psychiatrie ze dne 15.8.2013, kde bylo poprvé uvedeno MUDr. V. B., že se jedná o výrazně simplexní osobnost s rysy pithiatické torpidní simplexnosti. Komise uvedla, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je středně těžká mentální retardace s aktuálním IQ 47, jak vyplývá ze závěru komisi vyžádaného psychologického vyšetření provedeného Mgr. I. B. dne 10.7.2014 (*předtím ani při*

hospitalizaci v roce 2012 nebylo IQ žalobkyně zjišťováno), proto PK MPSV hodnotila míru poklesu pracovní schopnosti podle kapitoly V, položky 8c) přílohy vyhlášky, pro něž se stanovuje tato míra v rozmezí 70-80%, na dolní hranici rozmezí, tj. 70% a tím již nevzniká podmínka pro použití § 3 a 4 vyhlášky. (Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

(2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Podle § 38 písm. a) zákona má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen s.ř.s.), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen správní orgán). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku

vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 16.12.2013*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobkyně se podanou žalobou domáhá přiznání invalidního důchodu z důvodů uvedených v žalobě. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 28.8.2014 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované ČSSZ se u žalobkyně jednalo o invaliditu třetího stupně s datem vzniku 15.8.2013* (doba platnosti (KLP): 09/2015), proto je *žaloba podaná důvodně*, a *soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 16.12.2013 a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 7.10.2013 bez nařízení jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení* (výrok I. rozsudku) *pro vady řízení* (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) *spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně*, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV zdravotní stav žalobkyně od 15.8.2013 a tedy i k 16.12.2013 odpovídá třetímu stupni invalidity, když míra poklesu její pracovní schopnosti činí 70%.

Po právní moci tohoto rozsudku bude žalovaná vycházet ze zjištění, že žalobkyně je invalidní pro invaliditu třetího stupně od 15.8.2013, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – vznik invalidity třetího stupně (od uvedeného data), čímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 15.9.2014 č.j. 16Ad 12/2014-41, když rozhodnutí o invalidním důchodu by byla vydala žalovaná i v případě zjištění vzniku invalidity žalobkyně již v řízení o námitkách.

V zákoně o důchodovém pojištění a jeho prováděcích předpisech jsou konstruovány podmínky, které musí pojištěnec splnit, aby mu mohl být přiznán invalidní důchod, velmi striktně. Při posuzování nároku na invalidní důchod je tedy možno vycházet pouze ze zdravotního stavu žadatele (pojištěnce), tedy přiznané invalidity, za současného splnění další zákonné podmínky, a to potřebné doby pojištění stanovené v § 40 odst. 1 písmeno f) a odst. 2 zákona: *Potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod u pojištěnce ve věku nad 28 let činí pět roků a zjišťuje se z období před vznikem invalidity, a to z posledních deseti roků před vznikem invalidity. U pojištěnce staršího 38 let se podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v období posledních 20 let před vznikem invalidity; potřebná doba pojištění činí přitom 10 roků.*

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně však nepožadovala žádné náklady tohoto řízení.

Poučení : ***Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.***

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 15. září 2014

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně